01/01/2019

Λόγος Αγ.Ιωάννου Χρυσοστόμου για την Αρχή του Χρόνου

/ Γνώμες

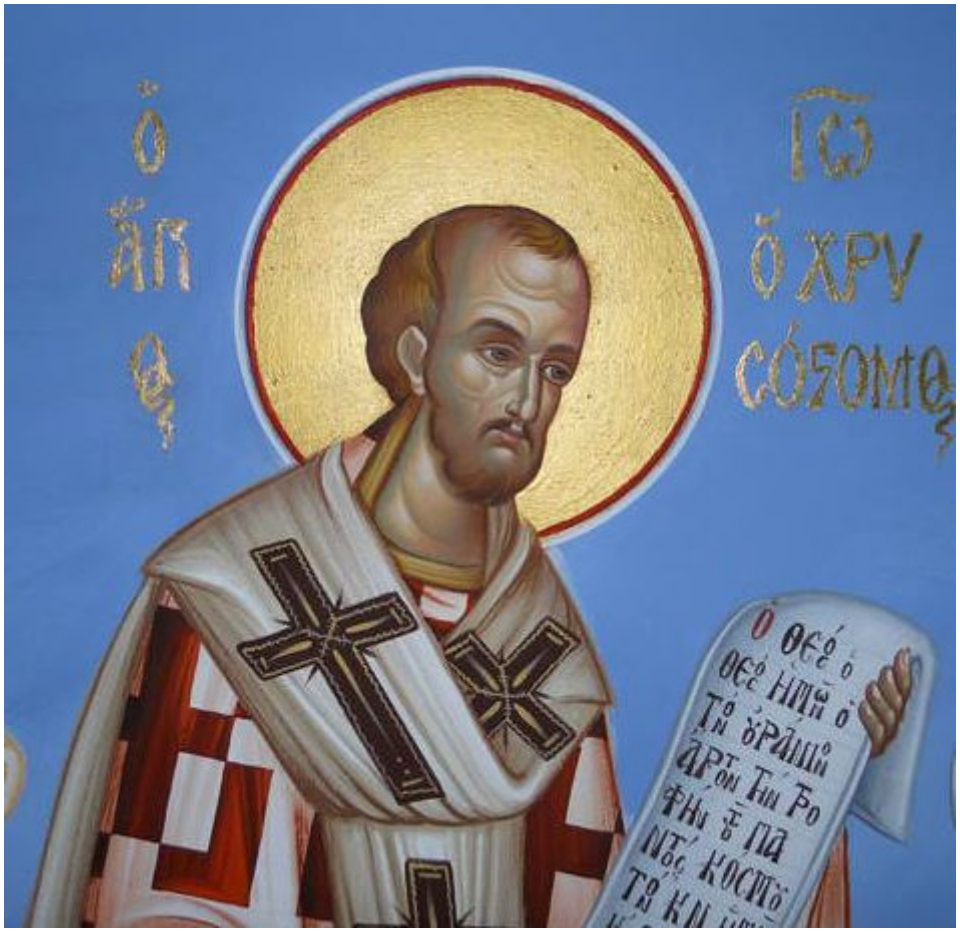

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσοστόμος αναφέρεται στον ερχομό του νέου έτους και τον πνευματικό τρόπο βίωσης των εορτών.
Ο ευάρεστος κατά Θεόν εορτασμός της πρωτοχρονιάς και η πλάνη της εκ του πονηρού ευφροσύνης κατά τις ημέρες των εορτών.
Θα σου πάει καλά όλη η χρονιά, όχι αν μεθάς την πρώτη του μηνός, αλλά αν και την πρώτη του μηνός και κάθε μέρα κάνεις αυτά που αρέσουν στον Θεό. Διότι η ημέρα γίνεται κακή ή καλή όχι από τη δική της φύση, αφού δε διαφέρει η μια μέρα από την άλλη, αλλά από τη δική μας επιμέλεια ή ραθυμία.
Αν κάνεις την αρετή, σου έγινε καλή η μέρα. Αν κάνεις την αμαρτία, έγινε κακή και γεμάτη κόλαση. Αν εμβαθύνεις σ' αυτά κι έχεις αυτές τις διαθέσεις, θα 'χεις καλή όλη τη χρονιά κάνοντας κάθε μέρα προσευχές, ελεημοσύνες. Αν όμως αμελείς την προσωπική σου αρετή κι εμπιστεύεσαι την ευφροσύνη της ψυχής σου στις αρχές των μηνών και στους αριθμούς των ημερών, θα ερημωθείς απ' όλα τα αγαθά σου.
Αυτό, λοιπόν, επειδή το αντιλήφθηκε ο διάβολος κι επειδή φροντίζει να καταλύσει

τους κόπους μας για την αρετή και να σβήσει την προθυμία της ψυχής, μας έμαθε να βάζουμε στις μέρες την ετικέτα της ευτυχίας ή της δυστυχίας.

Ένας που έπεισε τον εαυτό του ότι η ημέρα είναι κακή ή καλή, ούτε στην κακή θα φροντίσει για καλά έργα, διότι τάχα άδικα τα κάνει όλα και χωρίς σε τίποτα να ωφελήσει, εξαιτίας της κακορίζικης ημέρας ‘ ούτε στην καλή πάλι θα το κάνει αυτό, διότι τάχα σε τίποτα δεν τον εμποδίζει η προσωπική του ραθυμία, εξαιτίας της καλορίζικης ημέρας, κι έτσι και από τις δύο πλευρές θα προδώσει τη σωτηρία του.

Κι άλλοτε μεν διότι δήθεν ανώφελα κοπιάζει, άλλοτε διότι δήθεν περιττά, θα ζήσει μέσα στην αργία και την πονηριά. Γνωρίζοντας λοιπόν αυτό, πρέπει να αποφεύγουμε τις μεθοδείες του διαβόλου και να βγάλουμε από το νου μας αυτήν την ιδέα και να μην προσέχουμε τις μέρες ούτε να μισούμε τη μία και ν’ αγαπούμε την άλλη…

Ο χριστιανός δεν πρέπει να γιορτάζει μόνο μήνες, ούτε πρωτομηνιές, ούτε Κυριακές, αλλά σ’ όλη του τη ζωή να έχει τη γιορτή που του πρέπει. Και ποια γιορτή του πρέπει; Ας ακούσουμε τον Παύλο που λέει «*Ώστε εορτάζωμεν μη εν ζύμη παλαιά, μηδέ εν ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλ’ εν αζύμοις ειλικρινείας και αληθείας*»(Α’ Κορ 5,8).

Όταν λοιπόν έχεις καθαρή τη συνείδηση, έχεις πάντα γιορτή τρέφεσαι με καλές ελπίδες και εντρυφάς στην προσδοκία των μελλόντων αγαθών ‘ όπως, όταν δεν έχεις παρρησία κι έχεις πέσει σε πολλά αμαρτήματα, ακόμη κι αν είναι μύριες γιορτές και πανηγύρια δεν θα ‘σαι σε καθόλου καλύτερη θέση από εκείνους που πενθούν. Διότι, τί όφελος έχω εγώ από τη λαμπρή μέρα, όταν τη ψυχή μου τη σκοτίζει η συνείδηση;

Αν λοιπόν θέλεις να ‘χεις και κάποιο κέρδος από την πρωτομηνιά, κάνε το εξής:

Όταν βλέπεις ότι συμπληρώθηκε ο χρόνος, ευχαρίστησε τον Κύριο, διότι σ’ έβαλε σ’ αυτήν την περίοδο των ετών. Δημιούργησε κατάνυξη στην καρδιά σου, ξαναλογάριασε τον χρόνο της ζωής σου, πες στον εαυτόν σου:

Οι μέρες τρέχουν και περνούν, τα χρόνια συμπληρώνονται, πολύ μέρος του δρόμου προχωρήσαμε. Άραγε τί καλό κάναμε; Μήπως άραγε φύγουμε από δω άδειοι κι απογυμνωμένοι από κάθε αρετή; Το δικαστήριο είναι κοντά, η ζωή μας τρέχει προς το γήρας.

Πηγή:”Λόγος εν ταις Καλάνδαις” (Απόσπασμα – PG 48, 955 – 956)